

Anděl Macháně

Aušus

Sedím na nádraží v čekárně,
zima se do mě bere,
zjeví se anděl Macháně,
až mi z něho zebe.

Říká mi chlapče polikej,
ať ti nezamrzne tělo,
byl to rum pěkně velikej,
až teplo do mě vjelo.

Mám jí jak hrom,
nad hlavou se mi zablesklo.
Žízeň jak strom,
co kácí se IQ mi pokleslo.

Už ležím ve svý posteli,
a nemohu já usnouti,
všechno se se mnou votáčí,
jak centrifuga na pouti.

Mý voči do tmy mžourají,
a pořád spát se nechce,
v hlavě trpajzlíci kutají,
a hlasitě né lehce,

Najednou se mi něco zdálo,
jako bych slyšel vedle vzdech,
a po chvíli se ukázalo,
že Macháně strážnej taky leh.

Mám jí jak hrom
Mám jí jak hrom